

אביר מוקיב לנו לכליין והתאמיר אלינו בד בזאל אנט
בז מלכה אשר יerde כנהזר יתאמר אלינו גם תבז'ג
מספוא רב עטנו גם מוקיב קליז ויהר האיש יישתו
לייהו ייאמר ברור יהוה אלהי ארני אברהם אשר
לא עזב אלסרו ואביהו מעט אדי אנטיב בהרר נזני
יהוה ביה אותי אדי ותרץ הנעל יהגד לביה אמה
בדבריך האלה ולרבקה אוח ושבו לבן וירץ לבן
אל איש החוצה אל העין ויהי קראת את הנזוב
ואת הצעמדייב על ידי אזהו וכשמעו את דבריך רבקה
אזהו לאמור כה דבר אליו האיש ייבא אל האיש
וזה עמיד על הגמלים על העין ייאמר בו ברור
יהוה לביה תעמיד בחוץ ואני פניהם הבית ימקום
לגמלים ייבא איש הביה ריבתון הגמלים ייתנתן
ומספוא לגמלים ומיב לרחוץ רגליו ורגלי האנשים
אשר אותו יישב לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד
אם דברתי דברי יאכוף דבר ויאמר עבד אברהם
אני יהוה ברך אתה אדי מאדר ויגדל יתנו לך אז
ובקר יכסף וזהב ועבדך ישפחת גמלים וצמרים
ותוכד שרה עשת אדי בן לאדי אחריו זקנהו ייתנו
לו את כל אשר לו יישבעני אדי לאמר לא תקח
עשה לבני מבנות הכנען אשר אני ישב בארץ
אב לא אל בית אבי תלך יאל משפטוזדי ולקחת
עשה לבני יאמר אל אדי אליו לא תלך האשד
אחרי יאמר אליו יהוה אשר התחלה כפני ישלוח
מכאנו אחר והצליח דרכך ולקחת אשד לבני
משפטוזדי ומובית אבי איז תזק מהאלתיכי תבוא
אל משפטוזדי יאב לא יתנו לך יהי נקי מאלתיכי
וABA הים אל העין יאמר יהוה אלהי אדי אברהם
אם ישר נא מיעליך דרכך אשר אני הך עליך
זה אנטיב נצב על עין המים יהי העלמה היצאת
לשאב יאמורתך אליה השקי נא מעת מיב מוכדר
ואבורך אל גב אתה שתה וגם גמליך אשא בתוא
העשה אשר הצביע יהוה לבן אדי אני טרבע אכל

לדבר אל כלבי יהוה רבקה יצאת וכדרה על שכונה
ותרד העינה ותשיאב ואמור אליה השהי נא והאר
והורד כדרה ביעריה ותאמור שתה גב גמליר אשקה
יאעה יאב הגמליב השיקחה ואשי אל אה ואמור בז
מי אתה ואמור בז בחיאל בז נזוזר אשיר יכדה כל
מולכה יאשכ הנזוב על אפה והצמידיב על דידה
ואקד יאשחיזה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני
אברהב אשיר הנזוני בדרך אמא ליהוה אה בת אתי
אדני לבנו יעטה אב ישכב עשב חיכר יאמה אה
אדני הגידני לי יאב לא הגדון לי ואבנה על ימינו אן
על שיכאל ייעז לבן ובחויאל ייאמרו מיהוה יצא
הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טיב הנה רבקה
לפניך קוץ ולרוה הי אשה לבן אדני כאשר דבר
יהוה ויהי כאשר שמע עבד אברהב את דבריהם
וישתוו ארצה ליהוה וויצא העבר כלני כספ וכלי
זהב ובגדיים ויהן לרבקה ונגדנת נתן לאיזה ילאמה
יאכלו ווישתו הווא והאנשיך אשר עכו וילינו ויקימו
בבקר ויאמר שלחני לאדני ריאמר איזה יאמה
תuib הנער אהני ימייב או עשוור אחר תלרויאמר
אללה אל האזרוי אהני ויהוה הצליח דרכי שלוחני
יאלכה לאדני ריאמר נקרא לנער ונשאה האפה
ויקרא לרבקה ריאמר אליה התכלכי עב האיש הזה
ותאמור אלך וישליך את רבקה אהתב ואדת
מנקהה ואת עבר אברהב יאת אנטו ריברכו
את רבקה ריאמר לה אהה נא אהה נא לאפיך רבבה
וירש זרער את שער שנאי יהקב לרבקה ונער היה
ותרכבה על הגמליב ותלבנה אחריו האיש ויקח
העבד את רבקה יילך ויעזק בא מוביא באך לחי
ראי והוא יושב הארץ הנגב ויצא יצחק לשודן
בשירה לפנאות ערבות ישא עניין וירא והנה גמליב
באיב ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל ותאמור אל העבר מוי האיש להלה
בשדה נקראתנו ריאמר העבר הויא אדני יתקין
הצעיף ותתכסס ויספר העבר ליצחק את כל הדרבים
אשר עשה ויבאה יצחק האכלת שרה אמו ויקדז
את רבקה ותהי לו לאהיה ויאהבה וילזוב יצחק
אוורי אפיו

ויסוף אברהב ויקוץ אשיה ושבה קנעורה ותולד לן
את זמורן יאת יקשין יאת מדין יאת כודין יאת ישבק
וاث שות ויקשין יכד את שבא ואת הרץ ובני הרץ
הו אשורם ולכועס ולאבוק ובנימורו עיה ועזה

ויהן אבוי אשר לא
יעזוק בנו
עטוי דמיון
ולביש שעט
ושבעו ויא
בנוי אלכ
הוותי אס
מאה בני
אחרי כוונ
וישב עטוי
ויאללה הכל
הכינית
ישמעאל
וקרר ואדר
ותיכוא ישט
ואלה שטט
זשיטאכ כל
וישלשבה י
עפיו ווישט
באבה אש
ואלה תול
יעזוק ויהי
בהתואס
לו לאשה
הויא ויעדר
הבוגים בקר
לדרשו אחר
ישני לאכיפ
יעבר צער
ויצא הראש
עשוי ואזרוי
ויקרא שמי
ויגדלו הנער
וילקם אישין
כען ציד בפי
ויבא עשו מ
הכלענוי נא
כען קרא עטמ
בכרתך כי
וילבכלה